

U s n e s e n í

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Rudolfové a soudců JUDr. Jany Faktorové a Mgr. Tomáše Lisa ve věci žalobců: a) Ing. M , nar. , bytem , a b) MUDr. F M , nar. , bytem , zastoupených Mgr. Ivanou Stlukovou, advokátkou se sídlem Fügnerovo nám. 1808/3, 120 00 Praha 2, proti žalovanému: M K , nar. , bytem , zastoupenému JUDr. Ivo Pufferem, advokátem se sídlem v Holubově 95, o ochranu rušené držby, o odvolání žalovaného proti usnesení Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 13.2.2015, č.j. 7 C 39/2015-19,

t a k t o :

Usnesení soudu prvního stupně se **p o t v r z u j e**.

Žalovaný je povinen zaplatit žalobcům náhradu nákladů odvolacího řízení 5.957,27 Kč do tří dnů od právní moci usnesení k rukám Mgr. Ivany Stlukové, advokátky v Praze 2.

O d ů v o d n ě n í :

Okresní soud v Českém Krumlově (dále jen soud prvního stupně) napadeným usnesením vyhověl žalobě, jíž se žalobci domáhali ochrany rušené držby a uložil žalovanému povinnost obnovit původní stav oplocení pozemku parc. č. v k.ú. ; ve vlastnictví žalovaného způsobem uvedeným ve výroku v odstavci I. napadeného usnesení. Současně žalovanému uložil povinnost zdržet se vypuzení z držby spočívající v právu žalobců užívat část pozemku parc. č. v k.ú. ve vlastnictví žalovaného v rozsahu uvedeném ve výroku v odstavci II. napadeného usnesení. Žalovanému byla uložena povinnost k náhradě nákladů řízení v částce 8.534,- Kč, a to ve výroku v odstavci III. napadeného usnesení. V odůvodnění usnesení se uvádí, že žalobci prokázali rušení pokojné držby části pozemku parc. č. ve vlastnictví žalovaného, která byla založena dohodou účastníků, z 20.9.2009. Podle této dohody se žalovaný zavázal posunout elektrický ohradník postavený na pozemku parc. č. v úseku před pozemkem žalobců parc. č. do vzdálenosti 7,5 m od hranice uvedeného pozemku žalobců přes pozemek parc. č. a směrem ke středu pozemku parc. č. a tím umožnit bezproblémový vjezd a výjezd na/z pozemku parc. č. Podle této dohody mezi účastníky bylo ohrazení pozemku ve vlastnictví žalovaného upraveno po dobu pěti let až do prosince 2014, kdy žalobci zjistili, že žalovaný posunul elektrický ohradník na hranici pozemku parc. č. a pozemku . Soud prvního stupně s odkazem na ust. § 176 a násl. o.s.ř. dospěl k závěru, že ze strany žalovaného došlo ke svémocnému rušení držby a s přihlédnutím k ust. § 1003 o.z. a § 1008 odst. 1 o.z. dospěl k závěru, že žaloba je důvodná a je namístě uložit žalovanému povinnost obnovit původní pokojný stav a povinnost zdržet se vypuzení žalobců z držby v části

pozemku parc. č. V návaznosti na úspěch žalobců uložil soud prvního stupně žalovanému podle § 142 odst. 1 o.s.ř. povinnost k náhradě nákladů řízení.

Proti tomuto usnesení se žalovaný odvolává. Zpochybňuje jak skutkové, tak právní závěry soudu prvního stupně. Nepopírá sice uzavření dohody o narovnání mezi účastníky ze dne 20.9.2009, o kterou žalobci opírají svůj nárok, má však pochybnosti, zda na základě této dohody mohla být založena držba podle ust. § 129 dříve platného občanského zákoníku, nyní řádnou držbu podle § 991 o.z. Poukazuje na to, že držba je řádná, zakládá-li se na platném právním důvodu. Žalovaný se sice na základě dohody zavázal posunout ohrazení svého pozemku tak, aby žalovaní mohli bez problémů vjíždět na svůj pozemek, to však právo držby žalobcům nezakládá. Jestliže držba žalobcům nevznikla, nemohou se podle žalovaného dovolávat ust. § 177 o.s.ř. Žalovaný současně zpochybňuje platnost uzavřené dohody a poukazuje na to, že z jeho strany byla zrušena.

Žalobci ve vyjádření k podanému odvolání zdůrazňují, že dohoda uzavřená mezi účastníky dne 20.9.2009 deklaruje dobrou víru žalobců k výkonu jejich práva jízdy přes část pozemku, který je ve vlastnictví žalovaného. Tuto dohodu pokládají za titul uchopení se držby, přičemž oprávněná držba se nemusí nutně opírat o existující právní důvod. Stačí, aby tu byl domnělý právní důvod, tedy jde o to, aby držitel byl se zřetelem ke všem okolnostem v dobré víře, že mu takový právní titul svědčí. Žalobci jsou přesvědčeni, že z provedených listinných důkazů, z jejich žalobního návrhu i z odvolání žalovaného vyplývá, že až do 26.12.2014 vykonávali na základě uzavřené dohody ze dne 20.9.2009 právo jízdy přes část pozemku žalovaného. Je tak nesporné, že do doby, než ze strany žalovaného došlo ke svémocnému rušení, se jednalo o oprávněnou držbu, která trvala před podáním žaloby více jak pět let a měla znak pokojnosti (uvádí se ve vyjádření).

Krajský soud v Českých Budějovicích jako soud odvolací (§ 10 odst. 1 o.s.ř.) po zjištění, že přípustné odvolání bylo podáno v zákonem stanovené lhůtě podle § 204 odst. 1 o.s.ř. a osobou k tomu oprávněnou, přezkoumal napadené usnesení soudu prvního stupně podle § 212 a § 212a o.s.ř. a dospěl k závěru, že odvolání žalovaného není důvodné.

Žalobci se domáhají ochrany před svémocným odnětím držby vztahující se k části pozemku ve vlastnictví žalovaného s tím, že držby předmětného pozemku se chopili na základě dohody o narovnání uzavřené se žalovaným dne 20.9.2009. Po dobu pěti let nebyla ze strany žalovaného tato držba rušena, ke svémocnému zásahu došlo v prosinci 2014 posunutím ohrazení pozemku ve vlastnictví žalovaného, které znemožnilo žalobcům jeho užívání.

Podle § 1007 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (o.z.), platí, že byl-li držitel z držby vypuzen, může se na vypuditeli domáhat, aby se zdržel dalšího vypuzení a obnovil původní stav. Odrazem této úpravy je zavedení nového procesního institutu do občanského soudního řádu, konkrétně řízení o žalobě z rušené držby (§ 176 a násl. o.s.ř.). Tato žaloba směřuje pouze k ochraně posledního stavu držby a k jeho navrácení. Nejde tedy o žalobu o právu, jíž by se žalobce domáhal petitorní ochrany, ale o žalobu o faktickém stavu. Účelem této úpravy je poskytnutí ochrany faktickému pokojnému stavu. Soud proto nezkoumá právní otázky, ale omezuje se pouze na zjištění poslední držby a jejího svémocného rušení či zbavení. Proto je v posuzovaném případě podstatné, zda žalobci svémocné rušení držby žalovaným prokázali. Soud se při rozhodování v dané věci omezí na zjištění poslední držby a jejího svémocného rušení (§ 178 o.s.ř.). Proto se v daném řízení neprokazuje, zda jde o řádnou, pravou a poctivou držbu. Podstatný je pouze prokázání poslední držby ve smyslu

posledního pokojného stavu. Proti žalobě může žalovaný namítnout pouze to, že žalobce získal proti žalovanému nepravou držbu anebo že ho z držby vypudil.

V posuzovaném případě je proto podstatný závěr soudu prvního stupně, který byl potvrzen i vyjádřením účastníků před odvolacím soudem o tom, že žalobci se ujali držby části pozemku žalovaného na základě dohody o narovnání uzavřené se žalovaným v září 2009. Předmětem držby bylo oprávnění žalobců předmětný pozemek žalovaného užívat za účelem bezproblémového vjezdu (výjezdu) na svůj pozemek. Nejedná se tak o situaci, kdy by žalobci získali proti žalovanému držbu nepravou (jde o případ, že se někdo vetřel v držbu svémocně nebo potajmu či lstí), popřípadě o stav, kdy žalobci žalovaného z držby vypudili. Stav založený uvedenou dohodou o narovnání žalovaný akceptoval po dobu zhruba pěti let a lze jej pokládat za poslední pokojný faktický stav, který skončil zásahem ze strany žalovaného v prosinci 2014. Existence tohoto faktického stavu pokojné držby a jeho svémocně rušení ze strany žalovaného je důvodem pro vyhovění nároku žalobců na ochranu pokojného stavu, který v tomto řízení uplatnili. Proto odvolací soud napadené usnesení soudu prvního stupně potvrdil podle § 219 o.s.ř. jako věcně správné. Na tomto závěru nic nemění námitka ze strany žalovaného o tom, že předmětnou smlouvu o narovnání, na jejímž základě se žalobci chopili držby, pokládal za neplatnou, popřípadě že od této smlouvy odstoupil. Stejně tak nejsou významné námitky týkající se řádnosti, poctivosti a pravosti držby, neboť v posuzovaném případě je, jak již bylo uvedeno, podstatný faktický stav. Předmětem řízení je tedy držba a její rušení, případně odnětí; jiné otázky zásadně nejsou připuštěny. Rozhodnutí o podané žalobě v této věci však nezakládá překážku litispendence ani věci rozhodnuté pro spor o právo (petitorní řízení), zejména na základě vlastnické žaloby.

O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1 o.s.ř. a § 142 odst. 1 o.s.ř. tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobcům, kteří měli v odvolacím řízení úspěch, náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 5.957,27 Kč. Tato částka sestává z odměny advokáta žalobců podle § 8 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif) za dva úkony právní služby (vyjádření k podanému odvolání, účast u odvolacího jednání) po 1.500,- Kč za jeden úkon, tj. 3.000,- Kč, z náhrady hotových výdajů advokáta za dva úkony právní služby po 300,- Kč za jeden úkon podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, tj. 600,- Kč, z náhrady cestovného za cestu z Prahy do Českých Budějovic a zpět dne 17.4.2015 osobním automobilem. Bylo ujetu celkem 300 km při průměrné spotřebě 6,9 litrů/100 km a ceně pohonných hmot (motorová nafta) 36,10 Kč/litr podle vyhlášky č. 328/2014 Sb. a náhradě za použití vozidla ve výši 3,70 Kč/km. Náhrada cestovného tak činí celkem 1.857,27 Kč. Odměna dále zahrnuje 100,- Kč za každou půlhodinu promeškaného času na cestě celkem za pět půlhodin, tj. 500,- Kč (§ 14 odst. 3 advokátního tarifu).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení je za podmínek uvedených v § 237 o.s.ř. přípustné dovolání, které je možno podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení usnesení k Nejvyššímu soudu ČR u Okresního soudu v Českém Krumlově.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 17. dubna 2015

JUDr. Marie R u d o l f o v á , v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Švepešová

Jana
Švepešová

Digitálně podepsal Jana Švepešová
DN: c=CZ, o=KRAJSKÝ SOUD V ČESKÝCH
BUDĚJOVICÍCH (IČ 00215686), ou=civilní
oddělení, ou=326, cn=Jana Švepešová,
serialNumber=P174391,
title=zápisovatelka
Datum: 2015.05.13 13:24:19 +02'00'